

تجاوز و سایر انواع خشونت جنسی در آفریقای جنوبی

عکس: [Pink Sherbet Photography](#)

[در آفریقا] سازمان مطالعات امنیت

خلاصه سیاست‌های شماره 72، نوامبر 2014

لیزاوتن نوشته:

ترجمه: فرخ نیک مرام

خلاصه

آمار بالای تجاوز و سایر انواع خشونت جنسی در آفریقای جنوبی موجب نگرانی و خشم عمومی و این نگرانی و خشم منجر به تغییرات قانونی، گفتگوهای پارلمانی، راهپیمایی و تشکیل کمپین شده است. این خشونت‌ها همچنین موجب شده‌اند که پاره‌ای سیاست‌ها برای مداخله به نفع قربانیان به وجود آیند. این مطلب، خلاصه‌ای از اطلاعات موجود در مورد طبیعت و گستردگی خشونت جنسی در آفریقای جنوبی است. همچنین در این مطلب به تلاش‌ها برای مبارزه با این گونه خشونت اشاره خواهد شد. تمرکز این گزارش بر کودک‌آزاری نیست، چرا که این مسئله جایگاه خود را دارد و باید مورد بررسی گسترده قرار بگیرد.

خشونت جنسی مواردی از جمله گفتگوهای جنسی ناخواسته، تا تجاوز و قتل را در بر می‌گیرد. این تنوع در قوانین ما مشخص است، چرا «جرایم جنسی و مسائل مربوط» که در این قوانین به 59 گونه مختلف از خشونت جنسی اشاره می‌شود. این جرایم در اصلحیه قانونی شوند. تعدادی از این موارد به شرح زیر هستند: مصوب 1957 دیده می‌«قانون جرایم جنسی» سال 2007 و مواد قانونی حذف نشده در

- تجاوز و تجاوز اجباری. تجاوز اجباری به مواردی گفته می‌شود که شخص ثالثی دو طرف را وادار به عمل جنسی کند. مثلاً کسی که به خانه‌ای حمله کند و ساکنان آن خانه را وادار به اعمال جنسی نماید. در این موارد، قانون هر دو طرف رابطه جنسی را قربانی می‌داند و کند. می‌«تجاوز اجباری» شخص اجبار کننده را محکوم به
- تهاجم جنسی، تهاجم جنسی اجباری و تهاجم جنسی اجباری به خود. تهاجم جنسی شامل اعمالی می‌شود که در آنان دخول صورت شود که در آن فرد مهاجم زیر فشار و ترس وادار به‌ای از تهاجم گفته می‌مانند تجاوز اجباری به گونه «تهاجم جنسی اجباری» گیرد. نمی‌های دیگر رفتار جنسی فرد با خودش، زیر فشار فرد، شامل خود ارضائی و گونه «تهاجم اجباری جنسی به خود» شود. این عمل می‌دیگری می‌شود.
- زنا با محارم، تجاوز به حیوانات و جنازه انسان.
- سوء استفاده جنسی و آزار کودکان و معلولین
- اجبار کودکان به مشاهده تهاجم جنسی، رفتار جنسی و خود ارضائی.
- نشان دادن تصاویر جنسی یا تصاویر جنسی کودکان به معلولین، یا استفاده از معلولین برای تولید تصاویر جنسی و سود بردن از این عمل.
- نشان دادن تصاویر جنسی به کودکان، استفاده از آنان برای تولید تصاویر جنسی و سود بردن از این عمل.

گسترده‌گی و طبیعت خشونت جنسی در آفریقای جنوبی

تمامی انواع خشونت جنسی در آفریقای جنوبی جرم شناسی نشده‌اند. بسیاری از موارد خشونت جنسی، مانند آزار جنسی، شامل رفتارهای

نامناسب در محل کار و قوانین اخلاقی سازمان‌ها می‌شود. قرار گرفتن انواع خشونت جنسی در قوانین مختلف نشان می‌دهد که رسیدن به تصویری کلی از طبیعت و گستردگی شکایات مربوط به آزار جنسی در آفریقای جنوبی کار بسیار دشواری است. با آن که پلیس آفریقای جنوبی به صورت سالیانه آماری از گونه‌هایی از خشونت جنسی ارائه می‌دهد، سازمان‌ها و ادارات مجبور نیستند که آمار موارد واقعه در سازمان‌ها و ادارات و تبییه‌های درون سازمانی را ارائه کنند. در نتیجه پاره‌ای از موارد و قربانیان از قلم خواهند افتاد. تحقیقات چندانی برای بررسی این گسل قانونی انجام نگرفته است.

اطلاعات کمی از گونه‌هایی از خشونت جنسی در سطح ملی در دست است، و در مواردی به کل اطلاعاتی در مورد پاره‌ای از قربانیان در دست نیست. به آنچه که در دسترس است اینجا در زیر اشاره می‌شود:

تجاوز و قتل

تجاوز در خطرناک‌ترین نوع خود به قتل منجر می‌شود. مطالعه ملی در سال 1999 بر روی آزمایشگاه‌های پزشکی قانونی صورت گرفت. بدین معنا که میزان تجاوز و قتل 3.65 نفر درهای زنان در آن سال همراه با تجاوز بوده از قتل (16.3%) داد یک ششم که نشان می‌دهد هر 100000 نفر بالای 13 سال است. این میزان بالاتر از درصد کل قتل‌های زنان در ایالات متحده است. وقتی این تحلیل در مورد زنان به قتل رسیده در سال 2009 تکرار شد، میزان قتل با تجاوز به 2.5 نفر در 100000 نفر کاهش یافته بود. با آن که ممکن است به نظر آید که این رقم نشان از کاهش این گونه قتل‌ها دارد، در واقع تفاوت میان دو رقم به اندازه‌ای کم است که ارزش آماری ندارد. این تحقیق همچنین آمار قتل دختران زیر 18 سال را نیز مورد بررسی قرار داد و به این نتیجه رسید که یک چهارم قتل دختران (این رقم در مورد است) به تهاجم جنسی ارتباط داشته است. 1.5% پسران

تجاوز

تهاجم غیر» در سال 2007 پلیس به شکل جداگانه تجاوز را به نام «جرایم جنسی و مسائل مربوط» پیش از معرفی اصلاحیه قانونی کرد. ولی پس از اعمال این قانون، پلیس شروع به اعلام کلی موارد خشونت جنسی نمود و آنان را دسته بندی گزارش می «اخلاقی نمی‌کرد. از سال 2008 به بعد مشخص نیست که کدامیک از 59 نوع خشونت جنسی ذکر شده در قوانین سال‌های 2007 و 1957 در گزارشات پلیس وجود دارند یا ندارند. این مسئله گرفتن آمار دقیق موارد تجاوز یا تخلفات دیگر که در پلیس به ثبت رسیده‌اند را غیر ممکن کرده است.

44751 مورد تجاوز بین آوریل سال 1994 و مارچ سال 1995 به ثبت رسیده است، که این آمار تا نوامبر 2010 به 56272 مورد رسیده.

گزارشات کلی خشونت جنسی همچنین بالا و پایین رفتن میزان هر گونه از خشونت را به صورت جداگانه غیر ممکن می‌کند. مثلاً در گزارش سال‌های 2012 و 2013 پلیس آفریقای جنوبی، موارد خشونت جنسی نسبت به سال‌های 2008 و 2009 کاهشی 12.3 درصدی داشت. (این گزارش شامل تجاوز اجباری و روابط با رضایت طرفین بین کودکان 12 تا 15 ساله نیز می‌شد.) با این وجود تجاوز تهاجم غیر» که در قانون جای «تهاجم جنسی» در این دوره 3.3 درصد کاهش یافته بود. در دوره 2008 و 2009 تا 2010 و 2011 را گرفته است 0.7 درصد افزایش داشت و ناگهان تا سال 2012 و 2013 به میزان 6.2 درصد کاهش یافت. «اخلاقی

اطلاعات موجود نشان می‌دهد که بین آوریل 1994 و مارچ 1995 تعداد 44751 مورد تجاوز گزارش شده است. تا گزارش سال‌های 2010 و 2011، شمار این گزارش‌ها به 56272 رسیده بود. با این که شمار تجاوزهای گزارش شده در اواخر دهه 90 و اوایل دهه 2000 به سرعت بالا رفت، پس از آن تغییر ویژه‌ای در آن دیده نشده است، نه افزایش و نه کاهش. البته ایالت گائوتنگ به نوعی استثناء است، چرا که آمار پلیس آفریقای جنوبی نشانگر کاهش 43.3 درصدی تجاوز بین سال‌های 2008 و 2009 تا 2012 و 2013 است. با این همه این سوال بر جای خود باقی است که آیا آمار پلیس تنها نشانگر کاهش تعداد تجاوزهای گزارش شده است یا این که تجاوز به طور کلی کاهش داشته است.

دهد که از هر 12 زن در نشان می «شورای تحقیقات پزشکی» و «سازمان روابط جنسی» های انجام شده در گائوتنگ به وسیله مصاحبه سال 2009، یک نفر مورد تجاوز قرار گرفته بود. تنها یک نفر از هر 13 نفری که به دست غریبه مورد تجاوز قرار گرفته بود، مسئله را به پلیس گزارش کرده بود. این در حالی است که تنها یک نفر از هر 25.3 زن‌هایی که به وسیله زوج عاطفی خود مورد تجاوز قرار گرفته بودند، به پلیس شکایت کردند. این گزارش همچنین نشان داد که 25.3 درصد زنان در زندگی شان خشونت جنسی را تجربه کرده‌اند. این اند. کردند که در طول زندگی خود دست به خشونت جنسی زده در حالی است که 37.4 درصد مردان اعتراف می

مطالعه گائوتنگ اولین تحقیقی نیست که نشانگر گزارش نشدن تجاوز باشد. مطالعه‌ای ملی نشان می‌دهد که تنها یک نفر از هر 9 زنی که مورد تجاوز و اعمال زور قرار می‌گیرند، مسئله را به پلیس گزارش می‌دهند. این میزان کم گزارش دادن به پلیس ویژه آفریقای جنوبی نیست و در سایر کشورها نیز دیده می‌شود. تا کنون پذیرفته شده است که گزارشات پلیس نشانگر کلیت ماجرا نیستند.

این سوال بر جای خود باقی است که آیا آمار پلیس نشان دهنده کاهش آمار گزارشات به پلیس است یا در واقع تعداد موارد تجاوز کاهش یافته اند.

پیشنهادات

برای مبارزه با خشونت جنسی در آفریقای جنوبی این خلاصه سیاست‌ها پیشنهادات ذیل را ارائه می‌دهد:

1. کیفیت نگهداری آمار جرم در ادارات پلیس باید بالا برود. این کار نشان می‌دهد که چه کسانی به نظام قضایی دسترسی دارند و چه کسانی ندارند. این کار همچنین به ما کمک می‌کند تا روندهای وقوع جرم را پی‌گیری کنیم.

2. برای پاسخ دادن به خشونت جنسی، نظرسنجی‌های جامعه محور باید طراحی شده، به شکل مداوم انجام گیرند.

3. موانع گزارش کردن جرایم باید برداشته شوند تا نظام قضایی با قدرت بیشتری بتواند به مسئله تجاوز پاسخ دهد.

4. تلاش‌ها برای از بین بردن طبقه‌بندی جنسیتی در آفریقای جنوبی باید در میان مردان و زنان ادامه پیدا کنند. تمامی کمپین‌ها باید با دقت بررسی شوند که به اشتباه نتیجه عکس ندهند و منجر به افزایش کلیشه‌ها و نابرابری جنسی نشوند.

5. جذابیت عضویت در باندهای خلافکار و مواد مخدر در اجتماعات در معرض خطر باید کاسته شود. همچنین باید خدمات با کیفیت به کودکان و والدین ارائه شود تا از غفلت از کودکان و کودک‌آزاری جلوگیری شود.

شوند. جدول شماره یک نشانگر مواردی است که در سطح ملی و بین‌المللی موجب گزارش نکردن تجاوز و خشونت جنسی می‌شوند.

جدول یک: مواردی که در گزارش کردن خشونت جنسی تأثیر دارند

دلایل گزارش نکردن آزار جنسی

- ترس از این که مقامات داستان را باور نکنند و زن را متهم به دروغ‌گویی کنند
- احساس شرم، گناه، تحقیر و بی‌آبرو شدن
- احساس دلسوزی یا عشق نسبت به عامل جرم
- دسترسی نداشتن به پلیس و مددکاران اجتماعی
- ترس از تلافی یا تهدید فرد مهاجم، بخصوص زمانی که با بی‌اعتمادی نسبت به پاسخ مثبت نظام حقوقی همراه باشد
- ترس از مراحل قانونی به خصوص پررویی و رفتار بد پلیس
- ترس از به یاد آوردن دوباره جرم در دادگاه و بازپرسی
- ترس از بی‌ثبات کردن خانواده
- ترس از قدرت فرد آزار دهنده
- ترس از دست دادن حمایت مالی از سوی فرد مهاجم
- ترجیح راه‌های فرهنگی مانند پرداختن قرامت از سوی ضارب
- ترس از طرد شدن و تمسخر از سوی دوستان
- تلاش برای بر نخوردن به برچسب منفی مورد تجاوز قرار گرفتن

دلایل گزارش کردن آزار جنسی

- باور به این که مهاجم جنسی جرمی جدی است و باید گزارش شود
- تضمین امنیت شخصی و امنیت در آینده از رفتار فرد مهاجم
- جلوگیری از تکرار جرم یا قربانی شدن دیگران
- رو به رو کردن فرد با عواقب و مسئولیت رفتار خود
- تلاش برای عدالت و تنبیه شدن فرد خاطی
- گرفتن کمک
- باز پس گرفتن کنترل در رابطه
- دریافت جرمه نقدی

گزارشات پلیس نه فقط شمار موارد خشونت جنسی را دست کم می‌گیرند، بلکه فضایی که در آن این جرایم، به خصوص تجاوز، صورت می‌گیرد را در نظر نمی‌گیرند. مثلاً در گزارشات پلیس به رابطه قربانی و فرد خاطی هرگز اشاره‌ای نمی‌شود. با این حال مطالعه 2068

مورد تجاوز گزارش شده در گائوتنگ در سال 2003 اطلاعاتی مربوط به شرایط بروز تجاوز را ارائه می‌کند. بنابر این گزارش، دختران زیر 12 سال به احتمال زیاد از سوی افراد آشنا در خطر تجاوز قرار دارند. اقوام، دوستان و همسایگان 84 درصد این گونه از تجاوز را انجام می‌دهند. برعکس، 57 درصد تجاوزهای گزارش شده از سوی دختران بین 12 تا 17 سال و زنان بالغ از سوی افراد آشنا بوده است. تجاوز قرار گزارش می‌دهند که از سوی یک زوج عاطفی فعلی یا قدیم خود مورد آزار و (18.8%) حدوداً یک نفر از هر پنج زن بالغ گرفته‌اند.

های سنی مختلف‌کند، این دسته بندی شامل گروه زمانی که پلیس این موارد را بین افراد بالغ و افراد زیر سن قانونی دسته بندی می‌نمی‌شود. در نتیجه زمانی که ما خبر تجاوز به یک دختر کوچک یا یک زن بزرگسال را می‌شنویم، نمی‌توانیم بدانیم که آیا این اتفاق مدام در حال رخ دادن است یا میزان آن در حال افزایش یا کاهش است. اطلاعاتی در مورد تجاوز کودکان بسیار کم سال در گزارشی مربوط به نوزده کودک دو (0.2%) به دست آمد. گروه مورد بررسی شامل چهار قربانی یک ساله یا کوچک تر 2003 تجاوز در گائوتنگ در سال ای که سن قربانیان در آن معین است، کودکان قربانی زیر سه‌بود. به طور کلی در مطالعه (1.7%) قربانی سه ساله 35 و (0.9%) ساله آزاری در کشور نیست. تجاوز به زنان آمار کودک دادند. البته باید خاطر نشان کرد که این نمونه نشان دهنده سال 2.8 درصد را تشکیل می‌دهد. همجنس‌گرا و سایر زنانی که اقلیت جنسی به حساب می‌آیند هم توجه زیادی به خود جلب کرده است، اما مورد بررسی دقیقی قرار نگرفته آفریقای، نامیبیا، باتسوانا های غیر دولتی در پردازد مطالعه 591 زن است که با کمک سازمان‌ای که به این مشکل می‌است. تنها مطالعه گرد هم آورده شده‌اند. زیمبابوه و جنوبی

توجه عمومی زیادی را به خود جلب کرده است اما مورد تحقیق قرار نگرفته است [به زنان همجنس‌گرا] «تجاوز اصلاحی»

این تحقیق مشخص کرد که 31.1 درصد زنان وادار به اعمال جنسی شده‌اند، 14.9 درصد به دست مردان، 6.6 درصد به دست زنان دیگر و 9.6 درصد به دست هم مردان و هم زنان.

با وجود این که در قانون، بخش کاملی به جرم شناسی تعرض جنسی به معلولین روانی اختصاص یافته است، نمی‌توان در گزارشات پلیس، آمارهای مربوط به این گونه تجاوزهای گزارش شده پیدا کرد. این نشان دهنده اطلاعات بسیار اندک درباره قربانی شدن افراد معلول ذهنی در های گوناگون مربوط به افرادی با معلولیت (1.9%) مورد از تجاوزها 41 دهد که جامعه است. با وجود این که مطالعه گائوتنگ نشان می‌دهد معلولین (بر اساس سرشماری 3.8% نشان داد که این مشکل گریبان گیر بوده است، این شمار پایین تر از شمار معلولین این ایالت بود و سال 2001) در این ایالت می‌شود. مشخص نیست که در این آمارها، تعداد معلولین یا موارد تجاوز دست کم گرفته شده است یا به طور کلی معلولین کمتر از سایرین در معرض خطر تجاوز قرار دارند. مطالعات بین المللی نشان از آن دارد که احتمال درست بودن گزینه آخر بسیار کم است.

دو گروه دیگر که قربانی شدن آنها در برابر خشونت جنسی به خوبی مستندسازی نشده است، مردان و کارگران جنسی هستند. سرشماری ای از زندگی خود قربانی دهد که 9.6 درصد از 1705 مرد مصاحبه شده، در نقطه‌نشان می‌کیپ شرقی و ناتال - کوازولو در خانه به خانه خشونت جنسی از سوی مردان دیگر شده‌اند. مطالعه پراکنده و کوچکی در مورد کارگران جنسی خبر از آن دارد که هم مشتریان و هم پلیس، آنان را مورد انواع خشونت قرار می‌دهند.

(17.41%) و در رده دوم جنوب آفریقا (21.05%) بالاترین آمار تجاوز در نقاط مرکزی جنوب صحرائی آفریقا گزارش شده‌اند قرار دارد.

چالش‌های موجود برای مطالعه

همانطور که در معرفی نشان داده شد، گزارشات پلیس تنها تصویری بسیار کلی از خشونت جنسی در کشور ترسیم می‌کند. سایر جزئیات را باید در سرشماری‌های جامعه محور و مطالعات کیفی در ابعاد کوچک تر جستجو کرد. سرشماری قربانیان می‌تواند با گفتگو با پاره‌ای از جامعه، به صورت کاملاً تصادفی انجام گیرد و پرسیده شود که آیا آنان مورد خشونت جنسی قرار گرفته‌اند؟ چه شکل از خشونت؟ و آیا خشونت را به پلیس گزارش کرده‌اند یا خیر. به یاد آوردن و گفتگو در مورد یک مورد خشونت جنسی، برای قربانیان بسیار دشوار است و افرادی که مطالعه را انجام می‌دهند باید آموزش لازم را دریافت کرده تا بتوانند با در نظر گرفتن حساسیت‌های قربانیان با آنان گفتگو کنند و اطلاعات بگیرند. همچنین سوالات مطروحه باید به گونه‌ای نوشته شوند که نمایانگر شرایط باشد. مثلاً بسیاری از افراد ممکن است است. «تجاوز» ندانند، در حالی که تعریف قانونی آن تجربه «تجاوز» تجربه خود را

ها دریافتند که بین ژانویه تا دسامبر نیز مطرح شده‌اند. آن «سرشماری جرایم» ها از سوی مرکز آمار آفریقای جنوبی در مورد این دشواری 2011، 94.1 درصد مواردی که برای محققان تعریف شده است، قبلاً به پلیس گزارش داده شده‌اند. باید توجه داشت که آمار این تحقیقات شمار موارد تجاوز را کمتر از واقعیت نشان می‌دهد چرا که شمار تجاوزهای یافت شده در مطالعه (32000) نسبت به موارد تجاوز گزارش شده به پلیس (56272) کمتر است. اطلاعات مناسب تر، بیشتر از مطالعاتی حاصل می‌شود که به صورت ویژه بر خشونت جنسی تمرکز دارند، نه به طور کلی بر تجاوز.

مقایسه سطوح خشونت جنسی

مقایسه آمار تجاوز در کشورهای مختلف نتایج دقیقی به بار نخواهد آورد. زمانی که از گزارش‌های پلیس استفاده می‌شود، آمار نشان دهنده تعداد جرایم گزارش شده است، نه شمار واقعی موارد خشونت جنسی. مقایسه آمار تجاوز در میان کشورها از این نظر نیز دشوار می‌شود که دارد و این تعریف در شماری از کشورها جامع تر از سایرین است. در نتیجه، مقایسه آمار «تجاوز» هر کشور تعریف قانونی خود را از جرم میان کشورها لزوماً مقایسه دو واقعیت مشخص نیست. مثلاً تعریف آفریقای جنوبی نمونه خوبی برای نشان دادن این مسئله است. پیش از سال 2007 تعرض کردن واژنی و مقعدی به قربانی با استفاده از اشیا، به عنوان «جرایم جنسی و مسائل مربوط» تصویب اصلاحیه قانونی نام «تجاوز» گرفتند، نه تجاوز. پس از تصویب این اصلاحیه، این اعمال نیز قانوناً مورد بررسی و دادرسی قرار می‌گرفتند «تهاجم غیر اخلاقی» گذاری شدند. با تغییر تعریف تجاوز، از سال 2008 به بعد، پلیس گزارش کردن آمار تجاوز را متوقف کرد، چرا که این آمار با آمار سال‌های پیشین غیر قابل مقایسه بود. برای رسیدن به درکی بهتر از گستردگی تجاوز جنسی از سوی افرادی که با قربانی رابطه عاطفی در سال 2013 به بررسی 77 مطالعه جمعیت محور در 56 «سازمان بهداشت جهانی» های آمار پلیس، ندارند، با دور زدن محدودیت کشور پرداخت. این سازمان تخمین زد که در سطح بین المللی 7.2 درصد زنان در طول زندگی خود از سوی افرادی که با آنان رابطه (شامل اروپای غربی، آمریکا «مناطق پر درآمد» گیرند. در مناطقی که سازمان بهداشت جهانی به عنوان عاطفی ندارند مورد تجاوز قرار می‌مانند» شونند. درو استرالیا) معرفی می‌کند، 12.6 درصد زنان در طول زندگی خود دست کم یک بار با این گونه تجاوز رو به رو می‌داد و در آمریکای مرکزی و جنوبی احتمال قربانی شدن 10.7، آمار در آفریقا عدد 11.9 را نشان می‌دهد «مناطق کم درآمد» و «متوسط شد که در آن 4.9 درصد از زنان ممکن است در طول زندگی خود مورد تجاوز در آسیای جنوب شرقی دیده شود، در سال 2010 جزئیات که از سوی سازمان بهداشت جهانی تولید می‌گردد «هابار مسئولیت جهانی بیماری» تجاوز قرار گیرند. گزارش بیشتری را در این مورد روشن کرده است. در این گزارش مناطق خطرناک مشخص شده بود. منطقه نخست با احتمال قربانی شدن 21.05 درصد، منطقه مرکزی جنوب صحرائی آفریقا است، در رده دوم جنوب آفریقا با احتمال 17.41 درصد قرار داشت و استرالیا با احتمال 16.46 درصد مقام سوم را داشت. آمار پلیس آفریقای جنوبی کاملاً با آمار این گزارش قابل مقایسه نیست، چرا که به گونه‌ای متفاوت محاسبه می‌شود. اما در سال‌های 2012 و 2013 تقریباً 94.5 زن در هر 100000 نفر در طول 12 ماه تجاوز علیه خودشان را گزارش کردند.

پاسخ دستگاه قضایی

روند رسیدگی و قانون «جرایم جنسی و مسائل مربوط» جرایم جنسی در چارچوب قوانین و مقررات گوناگون، از جمله اصلاحیه قانونی های زیادی برای صدور حکم و تعیین وثیقه وجود دارد. همچنین گیرند و بندها و اصلاحیه سال 1977 مورد دادرسی قرار می‌دهد «به جرایم دستور» سال 2000 و «آموزش و پرورش» قوانین مربوط به نظام آموزشی ممکن است در دادرسی نقش داشته باشند، مثلاً اصلاحیه قانونی سال 1996. پلیس در چارچوب قوانین ملی و مددکاران در چارچوب دستورکار «العمل رفتار شورای مدارس و مدرسان آفریقای جنوبی واحد خشونت خانگی، حمایت از کودکان» های مربوط به خود فعالیت دارند. استفاده از متخصصین نیز به عنوان یک سیاست در فعالیت دوباره «دادگاه جرایم جنسی» شونند و نیز به طور تخصصی اداره می‌گردد «توتوزلا» خورد. مراکز درمانی پلیس به چشم می‌آید «و جرایم جنسی شروع به کار کرده است.

جکی سلبی درک نیاز به پاسخ تخصصی به جرایم جنسی همیشه در میان دولت مردان رواج نداشته است. در سال 2006 کمیسیونر پلیس، در عمل، واحد حمایت از خانواده را از کار انداخت و در سال 2005 گسترش دادگاه‌های جرایم جنسی به حالت تعلیق در آمد. واحد حمایت از خانواده در سال 2011 دوباره معرفی شد و تعداد اندکی از دادگاه‌های جرایم جنسی در سال 2013 دوباره شروع به کار کردند. این بی ثباتی در سیاست‌ها هم فعالیت نظام قضایی را مختل کرد و هم منجر به از دست رفتن تجربیات گران بها شد. کاستن بودجه و پرسنل و آموزش در این ادارات مشکلات ساختاری آنان را تشدید کرد.

کنند افسانه سازی در مورد تجاوز و ساختن کلیشه، به شدت موقعیت قربانیان خشونت جنسی را تضعیف می

کند و به موقعیت قربانیان آسیب تر می‌همچنین افسانه سازی و ساختن کلیشه از تجاوز، قربانیان و متجاوزین، اعمال قانون را پیچیده می‌رساند. چرا که آسیب‌های وارده بر قربانی را کم اهمیت جلوه می‌دهند و موجب سرزنش قربانی برای بروز جرم می‌شوند. نتایج این باورها، هم در اجتماع و هم در طول دادرسی بسیار مخرب هستند و باور نکردن حرف قربانیان و حس عداوت با آنان را به همراه می‌آورند. کند، نشان داد که یک سوم ای در 31 درمانگاه و مرکز بهداشتی در سر تا سر کشور که قربانیان تجاوز را درمان می‌مطالعه ای نیست. بررسی 26 واحد پزشکی قانونی در گائوتنگ نیز از درمانگران بر این باورند که تجاوز از نظر سلامت، مسئله جدی (32.6%) به این نتیجه رسید که درمانگران با قربانیان احساس همدردی نمی‌کنند، آنان را مورد قضاوت قرار می‌دهند و صبور نیستند. بدبینی نسبت به خورد. قوانین مربوط به متجاوزان جنسی، حتی قوانین مربوط به تعقیب کنند در قوانین نیز به چشم می‌آید قربانیانی که تجاوز را گزارش می‌آنان بسیار با احتیاط نوشته شده اند. با این که اصلاحیه سال 2007 تلاش دارد که به این مسائل پایان دهد، ناباوری در مورد قربانیان جنسی همچنان دیده می‌شود.

این عناصر منجر به پایین بودن آمار محکومیت در آفریقای جنوبی شده است. بهترین اطلاعات در مورد موارد تجاوز، از گزارش به پلیس تا

منجر به (50.5%) مورد تجاوز گزارش شده 2068 توان در گزارش گائوتنگ در مورد تجاوز یافت. نیمی از صدور رای دادگاه را می‌دستگیری شده‌اند در حالی که تنها در 42.8 درصد از این موارد دادگاه فرد را متهم شناخته است. دادرسی در دادگاه در کمتر از یک پنجم منجر به محکوم شدن خوانده به جرمی شده است. باید توجه (6.2%) مورد 20 در حدود یک مورد از هر ادامه یافته و (17.3%) موارد داشت که بسیاری از این محکومیت‌ها مربوط به اتهامات کوچک تر بوده است و در واقع 4.1 درصد موارد گزارش شده تجاوز منجر به محکومیت به تجاوز می‌شوند.

اکثریت قاطع مجرمین جنسی به سزای اعمالشان نمی‌رسند

شوند. مجازات دیگر تجاوزسال زندان است محکوم نمی‌10 حتی به حداقل مجازات قانونی که (15.6%) بسیاری از افراد محکوم شده از مردان محکوم به تجاوز مستحق دریافت محکومیت حبس (41%) نفر 34 شود. در حالی که که حبس ابد است، حتی کمتر دیده می‌ابد بودند، این حکم تنها به سه نفر از آنان داده شد. با در نظر گرفتن شمار زیادی از موارد تجاوز که هرگز به پلیس گزارش نمی‌شوند، می‌توان به این نتیجه رسید که اکثریت متجاوزین هرگز به سزای اعمال خودشان نمی‌رسند. نظام قضایی فعالیت اندکی دارد و این فعالیت نیز با ثبات احکام همراه نیست، پس نمی‌تواند از نظام قضایی به عنوان عامل جلوگیری کننده از تجاوز بهره برد.

مبارزه و جلوگیری از خشونت جنسی

بسیاری از اعمال پیش گیری کننده در آفریقای جنوبی مورد استفاده قرار می‌گیرند ولی تعداد اندکی از آنان مستندسازی می‌شوند و آثار آنان کمتر به صورت جدی مورد بررسی قرار می‌گیرد. تحقیقات بر روی تاثیر افسانه‌ها نشان داده است وقتی در فرهنگی که در آن مردان رابطه جنسی را حق خود می‌دانند و تجاوز را امری عادی می‌پندارند، این افسانه‌ها پذیرفته شده و در نتیجه آمار تجاوز بالا می‌رود. هرچه رود. این مردان خشونت و جنسیت‌های مربوط به تجاوز را باور کنند، احتمال ارتکاب تجاوز در میان آنان بالاتر می‌بیشتر مردان افسانه‌گرایی بالایی از خود نشان می‌دهند. این به این معناست که مردان باور دارند که زنان زیر دست، سرد، تهاجمی و خودخواه هستند و گویداند و می‌گرایی خیر اندیش قرار دارد، که زنان را استثنایی می‌خواهند جایگاه حقیقی مردان را بگیرند. این در خانواده جنسیت می‌که زنان باید مورد حمایت و قدردانی قرار گیرند. وقتی که آزمایشات در چندین کشور انجام شد، مردان آفریقای جنوبی میزان بالایی از جنسیت‌گرایی خشن از خود نشان دادند، در حالی که در مقابل، زنان آفریقای جنوبی میزان زیادی از جنسیت‌گرایی خیر اندیش از خود نشان دادند.

در تحقیقات معدودی تلاش شده است که خصوصیات مردان متجاوز را کشف کنند. این مردان باورهایی دارند که زنان را نابرابر با مردان کنند و برای برقراری رابطه جنسی رشوه زنند، با زنان متعدد رابطه جنسی برقرار می‌دهد، احتمالاً با زوج خود دست به خشونت می‌نشان می‌دهند. با این حال بین مردانی که به زوج عاطفی خود تجاوز کرده‌اند و مردانی که به افراد غریبه تجاوز کرده‌اند تفاوت وجود دارد. کنند در برابر مردانی که به زوج عاطفی خود تجاوز کرده اند بیشتر تحت تاثیر دوستان و آشنایان قرار مردانی که به زنان غریبه تجاوز می‌می‌گیرند، از مواد مخدر استفاده می‌کنند و در گروه‌های خلاف کار عضو می‌شوند و معمولاً ثروتمند تر هستند و در اجتماع مقبولیت توجهی والدین و آزار فیزیکی، عاطفی و جنسی) در میان هر دو گروه مردان متجاوز دیده‌بیشتری دارند. مشکلات در کودکی (مانند بی می‌شود. تحقیقی دیگر نشان می‌دهد که مورد تجاوز مرد دیگر قرار گرفتن و داشتن مادر تحصیل کرده بر احتمال تجاوز از سوی فرد تاثیر دارد. این مردان بر این باورند که با توجه به تحصیلات مادرشان، آنان در زندگی لیاقت بیشتر از این که دارند را داشته‌اند. سه چهارم اند. بیش از نیمی از این افراد بیشتر از یک بار دست به تجاوز زده زیر سن بیست سال انجام گرفته است و (75%) های اول تجاوز

از 2068 مورد شکایت، نیمی منجر به بازداشت شدند، اما تنها 42 درصد در دادگاه مورد اتهام قرار گرفتند.

نتیجه گیری

خلاصه‌ای از مطالعات مختلف که در این‌جا آورده شده است، به ما نشان می‌دهد که برای مبارزه با خشونت جنسی بر چه چیزهایی باید تمرکز داشت. مثلاً:

- افزایش کیفیت آماری که پلیس ارائه می‌دهد. این کار موجب می‌شود که بفهمیم چه افرادی به دستگاه قضایی دسترسی دارند و چه افرادی ندارند. این عمل به ما کمک می‌کند که روندها (مانند افزایش تهاجم بر روی زنان سالمند) را تعقیب کنیم. گزارش جامع در مورد تمام انواع تجاوز نیز لازم است.
- نظرسنجی‌های جامعه محور باید به صورت مداوم برای مبارزه با خشونت جنسی انجام گیرند.
- با توجه به این نتیجه از تحقیقات که مردان متجاوز بیش از یک بار دست به تجاوز می‌زنند، گزارش کردن تجاوز باید آسان تر شود. این باید در کنار تقویت نظام قضایی در پاسخ به تجاوز انجام گیرد. در نتیجه این عمل، قربانیان به عدالت دست پیدا می‌کنند و افراد متجاوزی که احتمال دارد دست به تجاوز بیشتر بزنند بازداشت می‌شوند.
- تلاش‌ها برای برچیدن فرهنگ نابرابری در آفریقای جنوبی باید ادامه پیدا کند و هم زنان و هم مردان باید در این زمینه پیشرفت کنند. این به این معنا نیست که هر فرد یا سازمانی آمادگی این کار را دارد، برنامه‌های مختلف و سازمان‌های مختلف باید مورد بررسی دقیق

قرار گیرند و مشخص شود که چه اعتقاداتی دارند. مثلا کمپین برای ضعف‌های زنان و نیاز آنان به مراقبت بیشتر منجر به تثبیت فرهنگ مردسالاری می‌شود. با توجه به این که معمولا اولین تجاوز پیش از بیست سالگی فرد متجاوز صورت می‌گیرد، این اعمال باید از ابتدای آموزش کودکان شروع شوند.

- واکنش هم‌زمان به خشونت جنسی و خشونت خانگی، به هر دو هدف کمک فراوان می‌کند. به صورت کلی کاهش تمایل به مواد مخدر و گروه‌های خلاف کار نیز می‌تواند مفید باشد.
- شوند را تغییر داد. این شامل در دسترس قرار دادن خدمات برای کودکان و آزاری می‌که موجب غفلت و کودک باید شرایط اجتماعی سرپرستان آنان می‌شود.